

NOVÝ ROK 2019

PABLO NERUDA, POMALY ZOMIERAŤ

Zomiera pomaly ten, kto sa stane otrokom zvyku,
kto kráča po tých istých cestách každý deň,
kto nikdy nemení tempo,
kto neriskuje zmeniť farbu svojho oblečenia,
kto mlčí a nemá skúsenosti.

Zomiera pomaly ten, kto sa vyhýba vášni,
kto uprednostňuje čiernu na bielom,
bodku nad „ja“, pred zväzkom pocitov,
ktoré jedine zachraňujú záblesk v očiach, jemný úsmev,
srdcia tvárou v tvár potýčkam a pocitom.

Zomiera pomaly ten, kto neotáča veci hore nohami,
kto je nešťastný v práci,
kto sa nerozhoduje pre istú vec, hoc aj s neistotou,
aby tak šiel za snom,
ten, kto nedá dobrú radu aspoň raz v živote.

Zomiera pomaly ten, kto necestuje,
kto nečíta,
kto nepočúva hudbu,
kto nenájde milosť v sebe.

Zomiera pomaly ten, kto seba ničí samolúbosťou,
kto si nenechá pomôcť,
zomiera pomaly ten, kto si sťažuje na smolné dni a neustávajúci dážď.

Zomiera pomaly ten, kto opustil projekt skôr, ako ho začal,
neopýtal sa na to, čo nevedel,
alebo neodpovedal vtedy, keď vedel.

Vyhýbajme sa smrti v pomalých dávkach,
pamätajúc na to, že byť nažive
vyžaduje oveľa viac úsilia ako jednoduché dýchanie.

Len pevnou trpezlivosťou dosiahneme nádherné šťastie.

Drahí bratia a sestry, táto známa báseň čílskeho básnika nám pripomína krehkosť a zraniteľnosť nášho života, šťastia, ktoré sme si v detstve vysnívali. Včera (na Silvestra) sme zahnali, alebo „pochovali“ pomerne s veľkým hlukom delobuchov a farebnými kyticami ohňostrojov starý rok, aby sme už dnes oslávili príchod nového ...

Je viac ako symbolické, keď sa Nový rok rodí v rovnakom čase, ako sa narodil Boží Syn, Ježiš Kristus. Uvedomujeme si, že rovnako ako o malé dieťa, tak aj o tento mladý, Nový rok sa treba starať, nenechať ho napospas nemilosrdnému osudu. A hoci si v dobrej viere na začiatku každého prajeme všetko najlepšie, rovnako si v hĺbke srdca uvedomujeme, že naplnenie aj tých najlepších prání nie je iba v našich rukách.

Sme si vedomí, že oslava Nového roka nám pripomína našu dočasnosť a smrteľnosť. Kto z nás si môže byť istý, že takto o rok sa tu všetci opäť stretieme? Pablo Neruda správne pripomína, že všetci pomaly zomierame. Táto nájstojčivá pravda evolúcie a zároveň dejín spásy nás pobáda k nie hocijakému zomieraniu. Nie je jedno, akú podobu má naše „zomieranie“, alebo starnutie, ak to chceme počuť inak. Je preto dobré, ak sme dnes predstúpili pred tvár Toho, ktorý je pravou zárukou nielen úspešného Nového roka, ale aj celého života.

Pre niekoho môže byť cesta života ako tragický labyrint, v ktorom sa postupne umlčuje naše hlasné „pubertálne“ JA, až do opačného extrému - zúfaleho kriku o pomoc. Aby sme sa uistili, že naše putovanie vôbec nemusí skončiť fatálne, môže nám napomôcť známy príbeh z gréckej mytológie o aténskom mladíkovi Tezeovi a krétskej princeznej Ariadne. Po porážke Aténčanov Kréťanmi, museli každý rok platiť krétskemu kráľovi krutú daň – siedmych mladíkov a sedem diev obetovať Minotaurovi. Aby Tezeus oslobodil svoj ľud od krutej dane porazených, musel v ohromnom labyrinte poraziť netvora Minotaura. To, čo si zaumienil, sa mu podarilo vďaka pomoci Ariadny, ktorá sa do neho na prvý pohľad zamilovala a ktorá mu potajomky podala zázračný meč a kľbko nití, aby keď porazí netvora, našiel cestu späť. Keď sa krétsky kráľ dopyčul, že Tezeovi pomáhala jeho dcéra, nechcel pustiť protivníkov naspäť. Preto ich princezná varovala a zachránila im tak život pred svojím rozhnevaným otcom, keď im pomohla k úteku z Kréty.

Bratia a sestry, aby sme sa aj my dokázali vyznať a nestratiť sa v bludisku (labyrinte) Nového roka, potrebujeme takúto vodiacu niť i meč Božieho Ducha proti nepriateľovi našej spásy. Tou niťou je viera v Boha, ktorý sa stal jedným z nás, človekom, aby vyslobodil človeka, každého z nás. Jeho víťazným mečom je pokora, láska a kríž. Jeho mečom je bezhraničná dôvera Bohu Otcovi. Hoci teraz leží v jaslách ako malé, bezbranné dieťa, pozorné a citlivé srdcia pastierov a mudrcov už rozpoznajú v ňom výnimočného Kráľa. Požehnaného Kráľa, ktorý rozširuje požehnanie na ostatných synov a dcéry svojho Otca.

My všetci, no predovšetkým dospelí sa máme stať šíriteľmi tohto požehnania. V našich rodinách, školách, pracoviskách, spoločnosti. Vzorom nám je predovšetkým Božia Matka, Mária. Ona je poslom pravej viery, ona je nositeľkou Milosti, ona je rodičkou každého dobrého diela. Vieme, že všetko dobré sa začína v jej Synovi, rovnako sa to začína aj v nej, v jej srdci. Prosme, aby Matka každého požehnania sprostredkovala každému z nás potrebnú milosť a silu vytrvať na dobrej ceste nielen v tomto roku, ale aj v celom živote. Ona je pokornou služobnicou Pána, preto v duchu Hegelových slov: „Poslušnosť je začiatok každej múdrosti“ – je zároveň sídlom Nebeskej Múdrosti, ktorá je svetlom aj na tých najtemnejších cestách.

Prosme o túto múdrosť a vzývajte ju slovami sv. Jána Pavla II.:

„Nech je naša cesta spoločná. Nech je naša modlitba pokorná. Nech je naša láska silná. Nech je naša nádej väčšia, ako všetko, čo sa jej postaví do cesty“.

Amen.